

D. O. M.

Uni & Trino, Virginique Dei-paræ & D. Luca Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA, PROPOSITA AB ILLUSTRISSIMIS D. D. DECANO ET DOCTORIBUS MEDICIS COLLEGII AMBIANENSIS PRO AGGREGATIONE DISCUTIENDA.

An Febre continuâ incipiente, unâ erumpentibus statâ periodo Menstruis, basilica potius quam saphæna secunda.

A Pubertate ad ineuntem senectam sanguineum è vulvâ stillicidium, singulis mensibus periodicum, patitur sequior sexus Illud uteri plethoræ referendum. Certum quippe sanctorianâ staticè manet secretiones & excretiones in foeminis ingestæ materiæ minimè respondere. Hinc; necesse est sensim sine sensu sanguinis copiam auctuari, vasa turgescere, fieri plethoram. Ex ipsis autem genitalium latebris cur sanguis effluat docet peculiaris uterus fabrica. Est uterus viscus cavum. Constat pluribus tunicis flexilibus & elasticis, quarum summam extensionem prona, destituta valvulis, & ad perpendicularem lineam respectu horizontis facile accedentia. Quantulos appulsui sanguinis obices opponere valeant ex his conjicitur. Verò etenim simile non est cavum & mollioris texturæ viscus, quo tempore sua non impletur capacitas, affluentibus liquidis multum reniti, aut tenenullorum vasorum distensionem non sinere. Ibi igitur fiat plethora localis necessum est, quoad usque hæceadem nimio infractu in uteri cavum vasa crepent, profluviumque seroso-sanguineum impertiantur. Hoc est in muliere non gravidâ vegetæ sanitatis principium & fons.

SI sint catamænia congestæ per mensem plethoræ soboles, quantò major ea sit si unâ cum erumpentibus statâ periodo menstruis superque major flexilium uteri venarum destensio, non absimili ratione quam quâ cætera corporis vasa solito plus intumescunt. Exinde nemo non inferat difficilis plenum opus acæ succedere, si in ipomet continuæ febris insultu supprimantur menstrua. Si etenim in singulis affectio- nibus quoddam præ cæteris organum excretioni destinaverit, invitam eò detorquere quò recalcitret innocuum non est. Quid non discriminis immineat, occalescente muliebri sentinâ, in iis rerum circumstantiis cum major est uteri infarctus quam sanitatis tempore. Sanguis quâ quâ obstructions, unde inflammatio, convulsio, peripneumonia, delirium, mors. Hæc autem symptomatum caterva ne fluentibus menstruis basi- lice perturbationem presso pede sublequatur vereare.

HUJUS venæ sectionis effectus ut æquâ lancè trutinentur, examinandum venit quibus se se legibus regat circulatio, dum sanguis è brachio educitur. Applicata flecte ligatura secundæ venæ columnam duas in partes dividit. Pars inferior intumescit appulsu continuo sanguinis ex arteriâ in venam. In superiore vasis parte interceptur sanguis ad cavam superiorem manente ligaturâ non rediturus. Eo etenim spoliatur impulsa quem ab arteriâ mutuabatur, & sine cujus ope ulterius progredi non potest. Non modo igitur cava superior eâ defraudatur sanguinis quantitate quæ aperturâ effluit, sed & eâ etiam portione quæ impulsus arteriosi defectu in superiore basilicæ trunco stagnat, & con- ditat, cavæque superiore præpotens se se facilius exonerat. Quid inde? repentina sanguinis ex utero dimorio, subita revulsio, extemporanea vasorum depletio. Fieri enim non potest ut cava inferior propemodum totam perennandæ circulationi copiam sanguinis subministret, quin subjectis sibi visceribus eandem detrahat.

NEQUE verò à saphænæ aperturâ simile quidpiam reformidaverim. In complicato casu sic indicationi satisfaciendum ut indicatio contraria non negligatur. In continuæ febris invasione nulla supponi potest viscerum inflammatio. Alias febris esset è symptomatica- rum genere, non ex essentialium familiâ. Sed eam, quæ non adest, mox adfuturam præpedire inflammationem Medico sacri est officii. Dum motu partium violentiore concutitur repetitisque ictibus diverberatur sanguis, non aliter atque lac igne super ebulliens in spurium molem augeatur arteriis & venis vix continendam. Movendorum ergo expansis in vasis liquorum copiam adaugere, validioremque pro fortiori in elasti- cos parietes actione rexixum patitur. Acceleratur fluidorum velocitas. Minimulorum intra canalium angustias hærent crassiores molecule, quas suo diluente vehiculo febrilis exæstians calor orbaverit. Hæc in syncho prima inflammationis exordia. Quæ cum sint sive nothæ, sive genuinæ plenitudinis fætus, ut venæ sectione præcaveantur suadet prudentia, experientia præcipit. Sic enim justos intra limites continenda est febris ut nec exorbitet, nec torpeat nimium; sic temperanda ut discutiendæ, ubiampiam sit, materię morificæ sufficiat, non hûc illuc diffundæ.

PRÆSENTIBUS autem statâ periodo menstruis, ad vasorum depletionem, moderandamque incipientis continuæ febris effervescentiam nihil æquè confert ac saphænæ pertusio. Quò etenim natura vergit eò ducendum præcipit Hypocrates, viis ac locis utiliter eò feranti- bus. Quid porro naturæ determinationi consentaneum magis quàm è saphænâ sanguiniseductio? Cæterarum adinstar sanguis missionum tur- gescentis fluidi excessum imminuit spoliatione proficuâ, sub eoque respectu paribus concelebranda venit encomiis. At nedum muliebris fluxus impetum retundat, quin imò aut adjuvat, aut utiliter supplet, sicque naturæ moliminibus obsequiosior futuræ inflammationi magis prospicit. Quemadmodum enim è brachio sanguinis missio non nisi cavæ inferioris dispendio perficitur, sic missus è saphænâ non nisi cavæ superioris impensis evacuat. Intercipienti etenim fluidorum reditu ligaturæ mirè in hunc effectum connivent & opitulantur pediluvia. Iis scilicet emolliuntur & relaxantur vasorum tunicæ rarefitque sanguinis. Sic pro ratione minoris resistentiæ majorem sanguinis copiam vasa pedis ex- flectuntur humorum directiones.

Ergo febre continuâ incipiente, unâ erumpentibus statâ periodo menstruis, saphæna potiusquam basilica secunda.

ASSERTA.
Tussi puerorum clangosæ emesis.
Puerperis aliquando hæmorrh. uter.
Pulmo plurimum morborum sedes
Febres solâ frequentia pulsus constituitur.

PROBLEMA.
An à potibus spirituosius præmatura senectus?
An aer vitæ servandæ necessarius?
An causa vitæ causa mortis?
An vestes pellicæ usûs salubris.

PARADOXA.
Mulier alvi profluvio non arborit.
Sanitati noxius non est potus coffææ.
Ab immunitatē perspiratione robur.
Ad sanitatem non confert peregrinatio.

*Has Theses propugnabit M. PETRUS ANTONIUS MARTEAU, Ambianensis, Doctor Medicus Remensis & Cadomensis, Ambianensis Scientiarum
Académie socius, Theses Autor.*

In Ædibus D. D. GAUCHAIN, Collegii Decani clarissimi, Anno R. S. H. 1764. die 16 Januarii à secundâ pomeridianâ ad Vesperas.